

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10.01.1996, sp. zn. 3 To 952/95, ECLI:CZ:KSCB:1996:3.TO.952.1995.1

Číslo: 35/1997

Právní věta: Při ukládání trestu zákazu činnosti podle § 49 odst. 1 tr. zák. ve formě zákazu řízení motorových vozidel za majetkový trestný čin je vždy třeba zkoumat, zda pachatel užívá motorového vozidla k páčání majetkové trestné činnosti a jsou-li tak splněny podmínky pro uložení tohoto druhu trestu, či zda majetková trestná činnost s řízením motorového vozidla souvisí jen náhodně.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 10.01.1996

Spisová značka: 3 To 952/95

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35

Zákaz činnosti

Při ukládání trestu zákazu činnosti podle § 49 odst. 1 tr. zák. ve formě zákazu řízení motorových vozidel za majetkový trestný čin je vždy třeba zkoumat, zda pachatel užívá motorového vozidla k páčání majetkové trestné činnosti a jsou-li tak splněny podmínky pro uložení tohoto druhu trestu, či zda majetková trestná činnost s řízením motorového vozidla souvisí jen náhodně.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 1. 1996 sp. zn. [3 To 952/95](#))

K odvolání obžalovaného Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil výrok v rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 22. 12. 1995 sp. zn. 1 T 425/95 týkající se uložení trestu zákazu činnosti.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 22. 12. 1995 sp. zn. 1 T 425/95 byl obžalovaný J. H. uznán vinným trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zák., dílem dokonáným, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., a poškozování cizí věci podle §

257 odst. 1 tr. zák. Za to byl podle § 247 odst. 1 tr. zák., za použití § 35 odst. 1 tr. zák., odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na sedm měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do věznice s dozorem. Vedle toho mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti v podobě zákazu řízení motorových vozidel na pět let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. pak byla uložena obžalovanému povinnost, aby nahradil poškozenému E. T. škodu ve výši 1500 Kč a poškozenému J. Š. ve výši 2500 Kč.

Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se uvedených trestných činů měl dopustit tím, že v nočních hodinách ze dne 6. 8. na den 7. 8. 1995 společně s dalším pachatelem v Českém Krumlově – Domoradicích rozbili skleněnou výplň levých předních dveří osobního automobilu zn. Škoda Forman SPZ CKC 15-81 a způsobili tak majiteli E. T. škodu ve výši 1500 Kč, z vozidla dále odcizili autorádio s přehrávačem v hodnotě 3000 Kč. V téže době v osadě Přísečná u Českého Krumlova násilím vnikli do osobních automobilů zn. Mercedes SPZ CKC 23-62 a zn. Škoda Favorit SPZ CKC 40-42, na kterých tak způsobili škodu v souhrnné výši 1800 Kč majiteli J. Š., a navíc z vozidla odcizili autorádio s přehrávačem v hodnotě 3300 Kč. Obžalovaný přitom byl za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák. odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Benešově u Prahy ze dne 11. 1. 1993 sp. zn. 1 T 183/92 k trestu odnětí svobody na jeden rok, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu do 10. 2. 1995.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě odvolání směřující toliko do výroku o trestu. V jeho odůvodnění uvedl, že uložení trestu zákazu činnosti podle § 49 odst. 1 tr. zák. neodpovídá zásadám trestního zákona, neboť takový trest lze uložit jen tehdy, byl-li trestný čin spáchán v souvislosti se zakazovanou činností. Skutečnost, že při spáchání majetkového deliktu bylo užito osobního automobilu, takovou souvislost nepochybně nezakládá. Navrhl proto, aby výrok o trestu napadeného rozsudku byl zrušen a obžalovanému uložen jako samostatný kratší trest odnětí svobody.

Krajský soud se nemohl s napadeným rozsudkem ztotožnit, pokud jde o trest zákazu činnosti, i když z důvodů jiných, než uvedl odvolatel. Souvislost spáchaného trestného činu s činností, která může být zakázána, musí být přímá, bezprostřední. Taková souvislost bude dána především v případě, kdy čin byl spáchán přímo při výkonu určité činnosti, postačí však, jestliže tato činnost poskytla pachateli příležitost ke spáchání trestného činu nebo mu spáchání trestného činu usnadnila. Taková souvislost řízení motorového vozidla a majetkové trestné činnosti bude dána tehdy, jestliže pachatel své řídičské oprávnění a dovednosti využívá k páchaní trestné činnosti proti cizímu majetku, která je takovým způsobem usnadňována. Nelze proto přisvědčit odvolateli, že obecně v takových případech tento trest uložit nelze a jeho uložení je v rozporu s hmotným právem. V konkrétním případě je však třeba zkoumat, zda pachatel skutečně řízení motorového vozidla k páchaní majetkové trestné činnosti užívá, nebo zda majetková trestná činnost s řízením vozidla souvisí jen vzdáleně a náhodně.

V rámci shora uvedených úvah dospěl krajský soud k závěru, že v konkrétním případě obžalovaného J. H. nejde o použití motorového vozidla v takové souvislosti s majetkovou trestnou činností, jakou ustanovení § 49 odst. 1 tr. zák. předpokládá. Z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaný užil vozidla k cestě za zcela jiným, nikoli protiprávním účelem. Nešlo o plánovanou cestu motorovým vozidlem za účelem spáchání trestného činu. Ten byl spáchán příležitostně a náhodně z náhlého impulsu spolupachatele obžalovaného. Proto dospěl krajský soud k závěru, že ač obecně v takových případech zákaz řízení motorových vozidel uložit lze, v případě obžalovaného J. H. nebyly zjištěným skutkem zákonné podmínky pro uložení tohoto druhu trestu splněny.

Z výše uvedených důvodů proto krajský soud výrok o uložení trestu zákazu činnosti, jako výrok oddělitelný, zrušil. Protože v dalších částech rozsudku, a to ani ve výroku o náhradě škody, žádné pochybení neshledal, ponechal rozsudek jinak nedotčený.